

Barbara Jarosz, Ewa Matuszczyk

Bielice, st. 1, gm. Łambinowice, woj.
opolskie, AZP 92-33/-

Informator Archeologiczny : badania 30, 150

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

siła około 220 cm. Znalezione w niej jedynie kilka fragmentów ceramiki; zdecydowana większość materiału (kultury wielbarskiej i nowożytnego) pochodziła z powierzchni rdzenia kamiennego (m.in. zapinka) lub została znaleziona między kamieniami nasypu. Z analizy stratygraficznej wynika, że obiekt został wyrabowany prawdopodobnie już w starożytności, a później był jeszcze kilkakrotnie penetrowany wkopami rabunkowymi. Pod nasypem kurhanu odsłonięto 4 obiekty: piec i 3 ślady po palach. Mogą to być pozostałości osady i można je datować także na okres trwania kultury wielbarskiej.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w PSOZ w Olsztynie.

Badania zakończono – obiekt został zrekonstruowany.

BIELICE, st. 1,
gm. Łambinowice,
woj. opolskie,
AZP 92-33/-

- osada hutnicza kultury przeworskiej (późny okres wpływów rzymskich)

Nadzór archeologiczny, przeprowadzony w lipcu przez mgr mgr Barbarę Jarosz i Ewę Matuszcyk (Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu). Finansowane przez Opolskie Kopalnie Surowców Mineralnych. Piąty sezon badań.

Przebadano powierzchnię 62 arów na terenie przylegającym od zachodu do obszaru przebadanego w roku ubiegłym, z której właściciel (Opolskie Kopalnie Surowców Mineralnych) zdjął ziemię orną.

Zlokalizowano 5 obiektów (4 paleniska i jamę o nieokreślonej funkcji), w których wystąpiły nieliczne fragmenty naczyń kultury przeworskiej. Wyniki badań dwóch ostatnich sezonów wskazują, że mamy tu do czynienia z południową, peryferyjną częścią osady ludności kultury przeworskiej, której centrum znajdowało się na kulminacji niewielkiego wyniesienia w zakolu Nysy Kłodzkiej.

Badania będą kontynuowane w wypadku poszerzenia terenu eksploatacji żwiru.

Bocień, st. 5,
gm. Chełmża, woj. toruńskie

patrz: neolit

BOGATE, st. 1,
gm. Przasnysz,
woj. ostrołęckie,
AZP 41-66/1

- osada kultury przeworskiej (starszy okres wpływów rzymskich)
- ślad osadnictwa wczesnośredniowiecznego (X-XIII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe o charakterze interwencyjnym w związku z budową wodociągu „Helenowo”, przeprowadzone w dniach od 14 do 26 listopada przez mgr. Antoniego Smolińskiego (PHU „ANWIT” Warszawa). Finansowane przez Gminę Przasnysz. Pierwszy sezon badań. Stanowisko zostało zlokalizowane w 1970 r. – inspekcję terenową z ramienia Pogotowia Archeologicznego przy Państwowym Muzeum Archeologicznym w Warszawie przeprowadził mgr Jerzy Głosik. Badania w 1996 r. objęły strefę prac ziemnych, którą stanowiły odcinki wykopanego już rowu pod wodociąg o długości 317 m, oraz 4 wykopy o łącznej powierzchni 55,5 m², wytyczone w tych miejscach, gdzie w profilu widniały dobrze rysujące się obiekty. W trakcie prac ratowniczych przeprowadzono lustrację powierzchniową obszaru stanowiska.

Badania powierzchniowe ujawniły na zaoranych polach uprawnych licznie występujące fragmenty ceramiki oraz wyraźnie ciemniejsze zabarwienia gruntu. Sytuacja stratygraficzna na stanowisku była zróżnicowana. W wykopie wodociagowym, którego kolejne odcinki ponumerowano jako I, IV, V i VI, uchwycono poniżej warstwy ornej warstwę kulturową, której strop przemieszany był miejscami z warstwą orną. Na odcinku I wykopu wodociagowego warstwa kulturowa miała miąższość do 30 cm, a jej przebieg był nieciągły. W wielu miejscach warstwa kulturowa wystąpiła w wypełniskach stropów obiektów. Poniżej warstwy kulturowej obiekty wystąpiły najliczniej we wschodniej części wykopu, w części zachodniej znajdowały się bezpośrednio pod warstwą orną. W pozostałych wykopach sytuacja wskazywała na to, iż warstwa kulturowa w wielu miejscach występuje zwartym płatem i jest silnie zniszczona przez orkę. Odkryto 66 obiektów, z których 8 to obiekty najprawdopodobniej archeologiczne, a 1 to wkop współczesny. Dokładne datowanie większości z nich nie jest możliwe z uwagi na to, iż odkryto je w profilach wykopu wodociagowego. Zostały one zadokumentowane, lecz nie wyeksplorowane – stąd brak z tych obiektów materiału archeologicznego. Sytuacja stratygraficzna pozwala z dużym prawdopodobieństwem wiązać je z osadnictwem kultury przeworskiej. Większość obiektów to ślady po dołach i dołkach postłupowych, o wypełniskach na ogół barwy brunatnej ze śladami spalenizny. Znaczną ilość dużych i dobrze zachowanych